

Kardiológusok tudományos ülése

Szerdán Balatonfüreden megkezdődött a magyar kardiológusok tudományos ülése, amelyen tíz ország orvosai vesznek részt. Csehlovákia és a Német Demokratikus Köztársaság társszervezete hivatalos delegációval képviselteti magát.

Dr. Böszörményi Ernőnek, a Balatonfüredi Allami Szív-kórház főigazgató főorvosának köszöntő szavai után dr. Kerkovits Gyula, a Magyar Kardiológusok Társaságának elnöke megnyitotta a háromnapos tudományos eszmecsere, amelynek fő témája az ischaemiás — a hiányos vérrellátás alapuló — szívbetegségek diagnózisa, kezelése. E téma magyarországi széles körű elemzését több tényező is

indokolja. Az utóbbi évtizedben az ischaemiás megbetegedések okozta halálozások száma tíz országban nőtt, és Magyarország, sajnos, ezek közé tartozik. Az ischaemiás szívbetegség a koszorúér elmeszesedésének a következménye, velejárója a hiányos vérrellátás. Diagnózisa az utóbbi években jelentősen fejlődött hazánkban is, egyre szélesebb körben alkalmazzák a koronaér-feltöltéssel vizsgálatot, amely egyértelműen megmutatja, hol található a koronaér elszűkülései. Magyarországon is egyre inkább alkalmazzák a koszorúér-megbetegedések kezelésének újabb technikai módszereit, így megkísérik a szűkült koronaértágítását ballonvégű katéte-

rekkel, illetve próbálkoznak a koszorúérben levő vérrög feloldásával.

A tanácskozás megnyitóján elmondták arra is, hogy a szívkoszorúér-betegségek gyógyításához nem elegendő csupán az orvos. A megelőzéshez széles körű társadalmi összefogásra is szükség lenne, amelynek során *igyekszik kell az étkezési szokásokat, az életmódot megváltoztatni.*

A nyitó ülésen a Magyar Kardiológusok Társasága tiszteletbeli tagjává választotta Fergus McArtneyt, a londoni Gyermekkardiológiai Intézet professzorát és Fritz Sebening professzort, a müncheni Szív- és Érsébeszeti Klinika igazgatóját.

Áruk szállítása

Három megye képviselőinek megbeszélése Szegeden

Gyakran alakult és alakul ki feszült helyzet a szállításban a fuvaroztatók és fuvarozók között és mindez szoros összefüggésben van a közlekedéssel. A Magyar Kereskedelmi Kamara több mint egy évtizeddel ezelőtt alakult fuvarozási és szállítómányozási tagozata átalakulásaiban, kibővített vezetőségi létszámmal közlekedési tagozat néven fog hamarosan működni. Megszüntetendő a fővároscentrikusságot, az ország más megyéinek, területeinek vállalataival is szorosabb kapcsolatot kívánnak kialakítani. Eppen a fuvarozók, fuvaroztatók érdekeinek képviselőire, egyeztetésére, közvetítésére, annak érdekében, hogy oldódjanak a feszült helyzetek, szűkebb körben legyen az áruszállítás, fogadás, akár vasúton, közúton vagy vízen.

ér, hogy veszélyezteti a kereskedelmi tevékenységet, nehezíti az exportmegrendelések teljesítését. És ezen mindenképpen javítani szükséges — megnyugtató, rugalmas megoldásokat kell keresni, találni.

A megrendezett tanácskozás is a kezdeti lépések egyike a jobb megoldás keresés útján. A tagvállalatokat pedig arra kéri, hogy aktívan működjenek közre — saját érdekükben is — ebben a munkában.

Gondok, problémák

Hogy mennyire hasznos volt e tanácskozás megrendezése, azt a hozzászólók gyakorlati problémafelvetései is bizonyították. A Békéscsabai Hűtőház képviselője az áruszállítás, rakodás során számukra Csongrád megyében gondot okozó nehézségekről szólt. Szinte általános tapasztalatuk, hogy a kereskedelmi egységeknél, tarthatatlanok az árufogadás, rakodás felételei. Eklatáns példaként említette a Szeged Nagyrúháza, ahol ha több áruszállító cég is összefut, bábeli a zűrzavar... Szűk a hely, nem férnek be a kocsik, hosszú a várakozási idő stb. Kisebb települések hetente kétszer is igénylenek mirelit, vagy félkész termékeket. A hűtőháznak viszont nem éri meg néhány kartonnal „szaladgálni”. Nem kaphatnának ezek az egységek nagyobb hűtőpultot, amelyben nagyobb mennyiséget is tárolhatnának?

A kecskeméti Középmagyarországi Pincegazdaság képviselője az itáluru export szállítási nehézségeiről szólt. Szeretnének részt venni a

kamara információs adatközlésében, hogy elmondhassák gondolataikat, javaslatukat. Másfél éve próbálkoznak azzal, hogyan szállítsák külföldre folyami úton a bort. Szívesen közreműködne a „borkiviteli team” javaslattevő munkájában.

A Volán 10. sz. Vállalatának képviselője a kamarával való sikeres együttműködésről tájékoztatót és speciális — jugoszláv—magyar — áruszállítási kérdések megoldásában kért segítséget.

A Mahart szakembere a Tiszán történő fuvarozásról, a ki- és berakodási gondokról és a lehetőségekről beszélt.

A Békés megyei Tanács közlekedési osztályának vezetője arról a készgükről számolt be, amellyel a folyami áruszállítást támogatják és szorgalmazzák.

Területi

munkabizottság

Természetes, hogy a helyi jellegű gondokat megnyugtatóan helyben lehet rendezni leggyakrabban. A dél-alföldi bizottság messzemenő közreműködését ajánlotta fel. Képviseli, egyeztet, közvetíti az érdekeket. És még ebben a félévben létrehozta a három megye közlekedési munkabizottságát, amely kifejezetten a fuvarozással, szállítómányozással és nem utolsósorban a közlekedéssel kapcsolatos témákkal foglalkozik és területileg is közelebbi lehetőséget teremt a gondok megoldására.

Kovács Piroska

Lehet százezerrel több?

Gyártmányfejlesztés a szegedi cipészek szövetkezetében Üzemet építenek Bordányban

A szegedi Április 4. Cipőipari Szövetkezet vezetői és tagjai azt tervezik, hogy ebben az esztendőben 100 ezer párral több cipőt készítsenek, mint tavaly, vagyis összesen 300 ezer párat. Gyártmányaik összetétele is jelentősen megváltozik: a szegedi szövetkezetben csak férfi lábbeliket gyártottak korábban. Most viszont egyre több a gyermekszandál, könnyű, vászon felsőrészes női topánka, házicipő. Farkas Imre elnöktől érdeklődtünk, hogy mire alapozzák a jelentős termelésnövekedést.

Elmondta, hogy bővítik a kooperációt, s egy új részleget alakítanak ki a közeli Bordány községben. Ugyanlét Szegeden nehezen talál munkaeerőt, ugyanakkor a szövetkezetnek több olyan technikai berendezése van, amelyet kár lenne parlagon hagyni. Farkas Imre mondja:

— Szerződést kötöttünk a bordányi Előre Mezőgazdasági Szakszövetkezettel, s ott cipőtalpakat készítenek, felsőrészt is gyártanak, sőt összeszerelést végeznek. A termelési többletet éppen a bordányi üzemből várjuk. Bordányból 400—450 ember utazik naponta szegedi üzembekbe, vagy más településekre. Ugyanakkor a bordányiak szívesen maradnának odahaza, ha alkalmas munkalehetőséget találnának.

— A beruházást közösen végezzük — folytatta az elnök. — A szövetkezet adja az épületeket és a munkaeerőt. Körülbelül 50—60 ember talál helyben elfoglaltságot és megfelelő kereseti lehetőséget. Mi adjuk a technikai felszerelést, az anyagot és a szakmai vezetést. Jelenleg egy megszünt iskola épületében dolgoznak, de átalakítanak egy csővázás épületet üzemcsarnoknak. A könnyűipari alkatrészellátó vállalatnál készülni az ABC-adagoló berendezés, s szalag, amelyen előkészítjük a cipők alját, majd az összeszerelést is elvégzik. A szövetkezet tmk-műhelyében is gyártunk berendezéseket, alkatrészeket a szalaghoz. Úgy tervezzük, hogy jövőre a bordányi üzemből 150 ezer pár cipőt készíthetnek.

Dicséretes megoldás, „cipőgyára” lesz Bordálynak. De az is szóba került, hogy miért kellett a férficipőkről részben áttérni a gyermekszandálra és a női lábbelikre. A válasz tömör és meggyőző:

— A tiszántúli terület kereskedelmi szervezete, a „Topán Kereskedelmi Vállalat” fölkérte a szegedi szövetkezetet, hogy gyártson olyan, gyerekeknek való szandált, amely ma hiánycikknek számít. Erre ígért mondták a szegediek, 60 ezer pár szandált ígérték, sőt ebből már 40 ezer

párat el is készítették. Az elnök megjegyezte, hogy ebben a tranzakcióban a bordányiaknak majdnem főszerep jutott. A szegedi ipari szövetkezet is összekötötte a kelemest a hasznossal: az OKISZ anyagilag is támogatja azokat a cégeket, amelyek segítenek a hiánycikk termelésében.

— Milyen a jelenlegi „cipőpiac”?

— Évek óta mérséklődik a férficipők iránti kereslet — mondta az elnök. — Eleinte mi sem tudtuk, hogy mi lehet ennek az oka.

— S mi az oka?

— Viszonylag drágák a férficipők. Az emberek egyre jobban „vigyáznak” a bukszára, megjavíttatják a cipőiket, s keresik az olcsóbb megoldásokat. Mi a termelésünknek felülkiföldön értékesítjük. Kizárólag a szocialista piacon: a Szövjetunióban, Romániában és az NDK-ban. Tavaly 100 ezer párat szállítottunk határainkon túlra.

— Miért oly drágák a cipők?

— A cipők termelői árának 65—70 százalékát az anyagköltség jelenti. A munkabér mindössze 4—5 százalék, azután ott a rezszi, amely körülbelül 22 százalék.

— A piac mit „szól” ehhez?

— A Tanninexnek bemutatunk egy újabb nőcipő-kollekciót, és azonnal megrendeltek tőlünk 100 ezer párat. Ezeket a modelleket a Szovjetunió kereskedelmi cégei kéri. Ezek a modellek olyanok, amelyeket gyorsan szalagra küldhetünk.

— A nyugati piacon nem tudnak érvényesülni?

— Most kezdünk. Nem is oly régen kaptunk egy teleret az egyik NSZK-beli kereskedelmi cégtől. Bücher úr üzenté, hogy eljön hozzánk, megnézi ajánlatainkat, s ha tetszik neki, rendel.

— Maradjunk a hazai piaconál. A vevők igényeit miént érzékeli a szegedi szövetkezet?

— Mi azt gyártjuk a kereskedőknek, amit kérnek.

Nem is kérdést tettem föl, hanem elmondtam, hogy évtizedek óta látogatom a budapesti, sőt a külföldi vásárokat, bemutatókat, kiállításokat. Ott általában szép cipőket mutatnak be a gyártók. Nem is oly ritkán a bőrgyárak reklámcéljait bemutatandó, a szegedi szövetkezet modelljeit is látni lehet. De hol vannak, hova tűnnek ezek a szépséges „topánkák”?

— Lassú a háttérpar — válaszolta az elnök. — Akár bört, akár más cipőipari kelleket kérünk, olykor hónapok múlva, de előfordul, hogy csak a következő évben állnak a rendelkezésünkre. Ez hátrány.

Főlemlített az elnök egy NSZK-beli gyakorlatot. Új modellt mutat a „suszteráj”, a kereskedő rendel. A gyártó egy hónapon belül képes szállítani.

— Mondjon valamit a szövetkezet kooperációjáról.

— Együttműködünk a szegedi Szinkron Isz-szel, a makói Maros Cipőipari Szövetkezettel, az ENCI-vel, a megyesegyházi Haladás Tsz-szel, valamint a domaszéki Szőlőfürdő Szakszövetkezettel. Oda-vissza dolgozunk; alkatrészeket gyártunk partnereinknek. Félig, vagy egészen kész cipőalkatrészeket kapunk viszonzás-keppen.

A szegedi Április 4. Cipőipari Szövetkezet új utakra lépett. A szomszédos falvakban épít ki üzemeit, munkaalakulatokat biztosítva a falusi lányoknak, asszonyoknak. Szívesen taníttatja is az ifjú érdeklődőket: jelenleg is 30 fiatal sajátítja el a szakmát a szövetkezet műhelyeiben. A felnőtt dolgozók ma már évente 50—51 ezer forintot keresnek, de az alsó és a felső kereseti határ elhúzódik, háromtól nyolcezerig. Nem rossz nálva. Mészáros már nem járhatunk cipőre van szükség, de szőre, és ha lehetséges olcsóbbra. Erre törekszenek a szövetkezetben.

Gazdag István

Bemutató gyakorlatot tartott Hajdúszoboszlón a Polgári Védelem Országos Parancsnoksága. A résztvevők mentési bemutatót tekinthettek meg. Többek között imitált földrendés által okozott károk elhárítását mutatták be a polgári védelem Hajdú-Bihar megyei szakalegységei

Kistelepülések helyzete

A Hazafias Népfront város- és községgazdálkodási munkabizottságának szerdai ülésén a helyi tanácsok önállóságáról tanácskoztak, azokat a tényezőket vették számba, amelyek révén számottevően javulhatnak a helyi gazdálkodás feltételei.

A tanácskozáson elmondták, hogy a kis települések helyzete elsősorban azért vált néhány helyen kritikusá, mert nem rendelkeztek megfelelő fejlesztési célokkal fordítható összegekkel. Ennek hátterében az az idejét múlt szemlélet húzódott meg, amely az alá- és fölérendeltségi viszonyok alapján határozta meg a támogatás mértékét.

Az új elképzelések szerint a közigazgatási önkormányzati szervek ezentúl teljes összegében megkapják a községfejlesztési hozzájárulások, amelyeket szabadon, az ottani igények függvényében használhatnak fel. Ahhoz azonban, hogy az így befolyt pénzüsszeg jelentő-

sen gyarapodjék, a helyi vállalatok, termelőszövetkezetek és állami gazdaságok kiegyensúlyozottabb támogatására, a kiemelt célok felkarolására van szükség — mutatták rá a tanácskozáson.

A vitában többen leszögezték: helyes törekvés, hogy helyben döntsenek a legfontosabb kérdésekről, de az elgondolkodató, hogy a megvalósítást szabad-e kizárólag a lakosság növekvő hozzájárulásaira alapozni? Kérdés, hogy bizonyos feladatok megoldása nem válik-e emiatt egyszerűen kivihetatlenné, lévén: egy település saját erejéből képtelen fejletti közúti hálózatot, megbízható közműveket építeni. Érintették a társközségek sajátos problémáikról, hangoztatva: érdemi képviselőre van szükségük ahhoz, hogy érdekeik érvényre jussanak. A társközségekben létrejövő eljárások betölthetik ezt a szerepet. (MTI)

Filozófia, kémia

Akadémiai osztályülések

A Magyar Tudományos Akadémia idei közgyűléséhez kapcsolódóan tegnap, szerdán is több tudományos osztályülést tartottak.

A filozófiai és történettudományok osztálya tudományos ülésén a már hétfőn megkezdett téma — gazdaság, társadalom, értékrend — különféle vonatkozásait elemezték a kutatók. A matematikai és fizikai tudományok osztályának tudományos ülésén több beszámoló hangzott el a központi témával — dinamikai rendszerek, egysülyi állapotok — kapcsolatban. A kémiai tudományok

osztálya tudományos ülésén a hazai antibiotikumkutatással kapcsolatos kérdéseket tekintették át a tudósok. A biológiai és az orvosi tudományok osztálya együttes tudományos ülésén a biotechnológia alapvetési vonatkozásairól, s a hazai eredményeknek az orvostudományban és a mezőgazdaságban való alkalmazási lehetőségeiről volt szó. A föld- és bányászati tudományok osztálya tudományos ülésén a résztvevők az ásványi nyersanyag-felhasználás és a környezet kapcsolatából adódó kérdéseket vitatták meg.